

JACHTWERF RIK HOMAN

Werfnieuws 45 Voorjaar 2009

Waar waren we ook alweer gebleven zou Geert Mak zeggen. Ik heb het even opgezocht en zag dat ik nog niet had verteld over de afloop van de Sloepenrace op de Kaag eind september.

Edith aan het roer van de Pagan met de Elisabeth op sleep. Daarachter Ruurd, Frank en Rombout.

Met 5! sloepen uit Reeuwijk vertrokken; eerst naar Boskoop, waar een gondelvaart zou plaatsvinden. Rombout en Frank hadden hun boot met lichtjes versierd, maar van lampionnen is tegenwoordig geen sprake meer; generatorsets moet je hebben met felle lampen en harde muziek. Ze vielen dan ook niet in de prijzen. Op de Kaag wel; daar kreeg Rombout een aanmoedigingsprijs voor zijn gerestaureerde Dauntless. Zijn vader Anton zeilde met de Elisabeth de hele vloot vooruit en de Pagan met Oom Wim aan het roer kwam als tweede binnen, maar we vielen door curieuze berekening toch niet in de prijzen. Maar het was weer heel leuk om mee te doen.

Dan was er op 18 oktober 2008 de "Reeuwijk Raid". Alweer voor de 5^e keer organiseerde ik deze tocht met een wedstrijd element voor boten die zeilend, roeiend, bomend of paddelend kunnen worden voortbewogen. De route ging over meerdere plassen; de wedstrijd werd dus gehouden tot aan een brug; daarna wachten op de

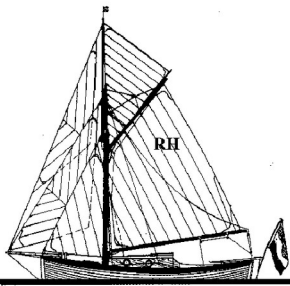
De deelnemers aan de Reeuwijk Raid passeren een nauwe doorvaart bij Twaalfmorgen.

laatste boot en gezamenlijk de brug passeren in omgekeerde volgorde van aankomst. Er deden 14 boten deden mee, een record. Zelfs zeilers uit Engeland; Lena en Bob zeilden in de Elisabeth. Het was een mooie najaarsdag, maar er stond een flinke wind, die nog behoorlijk aantrok in de middag. Prachtig weer om foto's te maken. De eerste brug lag op lagerwal, dus het was voor velen modderen met vaarbomen en pikhaken om van de wal af te blijven tot de brug gedraaid zou worden. Met een paddelen lukte het de meeste boten niet om tegen de wind in te komen.

Vóór de wind over de Kalverbroek.

De Pagan is dan natuurlijk helemaal niet te roeien, dus voor anker. Het is toch opmerkelijk hoe weinig het anker wordt gebruikt tegenwoordig; vroeger was dit vaak de enige oplossing; vooral omdat de meeste schepen toen nauwelijks tegen de wind in konden

JACHTWERF RIK HOMAN

zeilen. Ze gingen dus voor anker en wachtten af tot de wind of de stroom draaide. Zelfs bomschuiten konden zo toch van Scheveningen naar de Doggersbank komen. Met de Pagan heb ik me met het anker al veel keren kunnen redden als de motor het weer eens niet deed.

De vloot op de Vrijhoef plas.

Met zijn allen door de brug, de langzaamste boot voorop. Dat is dus mijn handicap systeem en heeft het voordeel dat je elkaar nog eens ziet als je elkaar voorbij vaart. Voor de steeds sterkere wind ging het als een speer over de Vrijhoef, Kalverbroek en Roggebroek, maar over de Nieuwerbroek moest opgekruisd worden. Een boot moest daar opgeven; met de Pagan pikte ik de opvarenden op, een andere boot raakte aan de grond.

Drukte op de steiger bij de Pagan bar.

In een heel andere volgorde weer door de brug, Elfhoeven op. Daar moest de finish achteruit zeilend genomen worden; een heel gedoe, gelukkig geen

aanvaringen want het is dan erg onduidelijk wie uit had moet wijken. Met alle boten afgemeerd genoeg stof om over na te praten met een borrel. Er stonden zoveel mensen op de steiger naast de Pagan dat de steiger opeens wat omlaag zakte. Gelukkig niet scheef.

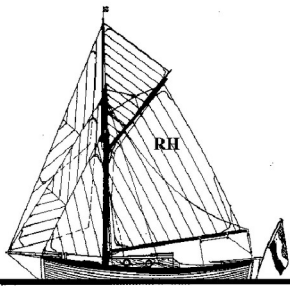
Daarna verder in de werkplaats om wat te eten, muziek en de prijsuitreiking. De eerste prijs ging naar Reltje Stobbe met de Norfolk Oyster. Niet omdat die steeds als eerste aankwam, maar omdat zij zich uit moeilijke situaties toch weer wisten te redden zonder gebruik te maken van hun motor. Ook een curieuze prijsuitreiking, maar dat had ik van tevoren al gezegd. Er waren geen protesten. Reltje heeft er weer een prachtige dvd van gemaakt die u van mij kunt lenen.

Altijd prachtige wolken boven de Blackwater.

Nadat alle boten in de winterstalling lagen moest de Otter, mijn boot in Engeland nog verzorgd worden. Ik had een Fins scheepskacheltje gekocht en wilde dat installeren. Eind November met mijn zus Eliane en vriend Jaap naar Heybridge. Het waaide zo hard dat mijn bemanning het zelfs niet zag zitten om de boot even naar een betere plek te verhalen. Met de kruiwagen dan maar alle spullen aan boord gebracht; wat nemen we toch veel mee, zelfs voor die paar dagen. Het was ook nog bitter koud dus die kachel installeren was echt nodig. Onder de kookplaat moest die komen, met de afvoer vlak bij de mastkoker; best ingewikkeld, maar op het einde van die dag werkte het. Gelukkig maar want 's-nachts vroor het en er lag sneeuw aan dek. De wind bleef stormachtig, dus van varen kwam die keer niets, maar aan boord was het heerlijk warm en gezellig.

Met mijn vriendin Edith ben ik vlak voor de Kerst weer aan boord gegaan; tenslotte moest die dure

JACHTWERF RIK HOMAN

kachel nu wel gebruikt worden. Het weer was toen wat vriendelijker, dus gingen we zeilen. Voor de wind de Blackwater af; zouden we doorzeilen naar Harwich? Het lijkt eerst makkelijk te kunnen, maar na een paar uur zeilen begint het dan toch koud te worden en het werd daar om 3 uur al schemerig. Dus we bogen af naar de Colne en gingen voor anker in Pyefleet Creek na eerst nog even een strandwandeling te hebben gemaakt op Mersea Island. Een kerstboompje was gauw gevonden en in de mast gehesen voor de juiste Kerstsfeer. De volgende dag probeerden we een maaltje vis te vangen, maar helemaal niets, dus bij de plaatselijke handelaar oesters gekocht en een kreeft. We hadden genoeg wijn aan boord en de kachel brandde dag en nacht, buiten vroom het.

Kerstmis aan boord, hier half drooggevallen op Mersea. Island tegenover Brightlingsea.

Die nacht viel plots de kachel uit. Koud 's-morgens! We vielen weer terug op onze oude verwarming, een bloempot omgekeerd op het gasfornuis. Dat werkt wel op een koude dag in de zomer maar nu was het afzien; met alle kleren aan nog koud. Bellen met Finland; kachel helemaal uit elkaar gehaald, maar de elektronica was kapot; er moest een nieuwe print in. Dan maar weer varen en ergens een warme pub opzoeken. Maar we kregen vooral last van het vocht; zoveel condens dat langs de wanden loopt, dat alle kussens nat werden.

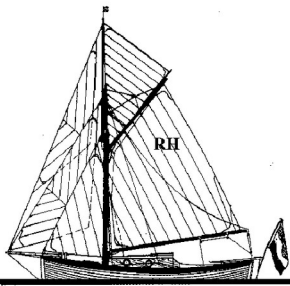
Prachtig ijs in de haven.

We besloten om 2^e kerstdag dan maar terug naar Heybridge te varen; een prachtige laatste zeiltocht van het jaar. Tot mijn verbazing bleken de winkels in Maldon open en in de opruiming kocht ik voor 7 pond een elektrisch ventilator kacheltje, dat alles weer heerlijk warm en droog aan boord maakte. Dan te bedenken dat die andere kachel wel honderd keer zo duur was.

Op het ijs bij Sluipwijk.

We hadden nog de tijd om een handstart op de motor te maken; diverse eerdere pogingen mislukten omdat je niet voldoende snelheid kon maken met de slinger direct op het vliegwiel. Met onderdelen van een oude fiets; trapper, ketting en tandwielen lukte het nu wel; een fijne gedachte want als nu de accu leeg is kan ik met de hand de motor starten. Een foto daarvan houdt u nog te goed.

JACHTWERF RIK HOMAN

Met de familie een schaats tochtje over de plas.

Net op tijd terug in Holland want we konden schaatsen! Eerst voorzichtig op kleine sloten maar al gauw konden we alle plassen over. Perfect ijs en wat een mooie natuur met rijp op de bomen. Met Edith en Eliane tochten gemaakt naar Nieuwkoop en naar Polsbroek, allemaal vanaf de werf, want hoewel het ijs op de plas het mooist was, houden we ervan om juist via allerlei sloten en vaarten naar een volgend schaatsgebied te komen.

Met mijn DN eindelijk weer eens zeilen.

Helaas heeft de NS dranghekken geplaatst, dus we konden niet meer op de gebruikelijke plaats over de rails klunen, maar via een tunneltje lukt het dan toch wel weer. Ook op de Hollandse IJssel lag goed ijs tot Oudewater; dat gebeurt niet vaak.

Ook de ijszeiler was voor het eerst in jaren weer in gebruik; 60 km/u lijkt niet zo hard, maar ik verzeker u dat het lijkt of je honderd gaat.

Nog even de tijd om de Pagan weer een beurt te geven, maar ik kan berichten dat het schot dat ik vorig jaar heb ingebouwd een succes is; geen lekkage meer

daar. Verder hoop ik dat er geen nieuwe verrassingen komen zoals vorig jaar met het achterdek.

Dat was even een tegenvaller vorig jaar; rot in het achterdek.

Ik ga ervan uit dat u uw boot op dezelfde manier wilt stallen als vorig jaar. Als u niet wilt stallen, wilt u dat zo spoedig mogelijk een telefoontje geven, dan kan ik misschien nog iemand anders een plek in de haven geven. Als u de bijgevoegde rekening vóór 10 april betaalt, dan is uw plek gereserveerd.

Ik wens u een goed vaarseizoen 2009

Rik Homan.

